

# ความเข้าใจภาษาข่าว การจำเนื้อหาในข่าวอาชญากรรม และข่าวการศึกษาของपुरิबार

ภาคภูมิ หรรณภา

สาขาวิชาภาษาเพื่อการสร้างสรรค์สื่อ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

## บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อจะศึกษาความเข้าใจ และความจำเนื้อหาข่าวของผู้อ่าน ระหว่างการใช้ภาษาข่าวกับภาษาไทยมาตรฐาน ในข่าวการศึกษาและข่าวอาชญากรรม

การวิจัยพบว่า ประเภทข่าวการศึกษา จากการทดลองใช้ภาษาข่าวในข่าวการศึกษา พบว่า นิสิตที่เรียนด้านสื่อสารมวลชนมีความเข้าใจภาษาข่าวได้มากกว่านิสิตที่ไม่ได้เรียนด้านสื่อสารมวลชน ด้านความจำ พบว่า นิสิตที่เรียนทางด้านสื่อสารมวลชนสามารถจำเนื้อหาข่าวได้มากกว่านิสิตที่ไม่ได้เรียนทางด้านสื่อสารมวลชน และจากการทดลองใช้ภาษาไทยมาตรฐานในข่าวการศึกษา พบว่า นิสิตที่ไม่ได้เรียนทางด้านสื่อสารมวลชนสามารถเข้าใจภาษาไทยมาตรฐานได้มากกว่านิสิตที่เรียนทางด้านสื่อสารมวลชน ด้านความจำ พบว่า นิสิตที่เรียนทางด้านสื่อสารมวลชน สามารถจำเนื้อหาข่าวได้มากกว่านิสิตที่ไม่ได้เรียนทางด้านสื่อสารมวลชน

ประเภทข่าวอาชญากรรม จากการทดลองใช้ภาษาข่าวในข่าวอาชญากรรม พบว่า นิสิตที่เรียนทางด้านสื่อสารมวลชนสามารถเข้าใจภาษาข่าวได้มากกว่านิสิตที่ไม่ได้เรียนทางด้านสื่อสารมวลชน ด้านความจำเนื้อหาข่าว นิสิตที่ไม่ได้เรียนทางด้านสื่อสารมวลชนสามารถจำเนื้อหาข่าวได้มากกว่านิสิตที่เรียนทางด้านสื่อสารมวลชน และจากการทดลองใช้ภาษาไทยมาตรฐานในข่าวอาชญากรรม พบว่า นิสิตที่เรียนทางด้านสื่อสารมวลชนสามารถเข้าใจภาษาข่าวได้มากกว่านิสิตที่ไม่ได้เรียนทางด้านสื่อสารมวลชน ด้านความจำเนื้อหาข่าว นิสิตที่ไม่ได้เรียนทางด้านสื่อสารมวลชน สามารถในการจำเนื้อหาข่าวได้มากกว่านิสิตที่เรียนทางด้านสื่อสารมวลชน

**คำสำคัญ:** ความเข้าใจภาษาข่าว, การจำเนื้อหาข่าว, ภาษาข่าว

# Readers' Comprehension of News Language and Content Recognition of Crime and Education News

Pakpoom Hannapha

Program in Language for Media Creation, Faculty of Humanities and Social Sciences,

Maharakham University, Thailand

## Abstract

This study aims to examine readers' comprehension and recognition of news contents, a comparative study between news language in Thai and standard Thai language in crime and education news.

For education news written in news language, it was found that, in terms of comprehension, mass media students could understand the news more than those non-mass media major students. For recognition, the first group recognized the news contents more than non-major students.

For education news written in standard Thai language, non-major students could understand the news more than mass media students. In terms of recognition, mass media students could recognize the news more than those non-mass media major students.

For crime news written in news language, mass media students could understand the news language more than non-major students. In terms of recognition, non-major students could recognize the news more than mass media students.

For crime news written in standard Thai language, mass media students could understand the news language more than non-major students. For recognition, non-major students could recognize the news contents more than mass media students.

**Keywords;** News language comprehension, Recognition of news contents, News language

## บทนำ

หนังสือพิมพ์เป็นสื่อมวลชนที่อยู่ในประเภทของสื่อสิ่งพิมพ์ ซึ่งถือว่าเป็นสื่ออีกหนึ่งประเภทที่มีมาอย่างยาวนาน และจัดเป็นสื่อที่มีความสำคัญและมีอิทธิพลต่อชีวิตประจำวันของประชาชนไม่น้อยไปกว่าสื่ออื่น บทบาทที่สำคัญของสื่อหนังสือพิมพ์คือการรวบรวมและนำเสนอข่าวสาร เหตุการณ์ต่าง ๆ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของผู้รับสาร และเป็นเครื่องมือซึ่งมนุษย์ใช้ติดต่อสื่อสาร ส่งต่อความรู้ ความคิดระหว่างกัน ได้รับความนิยมและเข้าถึงมวลชนอย่างแพร่หลาย ทั้งยังมีอิทธิพลต่อผู้คนในสังคมทั้งในด้านความรู้สึกรู้สึกนึกคิดและพฤติกรรม ตลอดจนเป็นสื่อกลางระหว่างสถาบันต่าง ๆ ในสังคมกับผู้อ่านนับตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และที่สำคัญ George A. Hough (1984) ชี้ให้เห็นว่าหนังสือพิมพ์ได้นำเสนอภาพสะท้อนสังคมในแต่ละยุคแต่ละสมัยได้อย่างชัดเจน อย่างที่ปรากฏในข่าว ไม่ว่าจะเป็นข่าวสังคม ข่าวเศรษฐกิจ ข่าวการเมือง ข่าวกการศึกษาหรือแม้แต่ข่าวอาชญากรรม

ในวงการการทำข่าวหรือวิชาชีพด้านวารสารศาสตร์ของสังคมไทยนั้น มีข้อจำกัดในการนำเสนอทั้งในด้านเวลา และเนื้อที่ในการนำเสนอข่าว ดังนั้น Carl Warren (1959) จึงได้อธิบายว่า การเขียนข่าวของสื่อสิ่งพิมพ์จึงมีการใช้ภาษาและการลำดับเรื่องที่เป็นพิเศษของสื่อสิ่งพิมพ์เอง คือ การใช้ภาษาในการเขียนข่าวที่มีความหมายคลุมเครือ สามารถตีความหมายได้หลายแง่มุม เพื่อเรียกร้องความสนใจผู้อ่าน หรือใช้การเขียนที่สั้น กระชับ ภาษาสแลง อักษรย่อ คำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ รวมทั้งการใช้สำนวนโลดโผน

ส่วนรูปแบบในการเขียนข่าวหรือที่เรียกว่า “โครงสร้างข่าว” ภาคภูมิ วรรณภา (2555) ได้อธิบายว่า ผู้สื่อข่าวนิยมใช้คือ โครงสร้างแบบปิรามิดหัวกลับ (Inverted pyramid) ซึ่งเป็นรูปแบบที่เสนอข้อมูลตามลำดับความสำคัญ ข้อมูลที่สำคัญที่สุด (climax) จะถูกนำเสนอไว้ในส่วนแรก ๆ ส่วน Judith L. Burken. (1976) ชี้ให้เห็นว่าผู้เขียนข่าวต่าง ๆ เชื่อว่าการเขียนแบบปิรามิดหัวกลับนี้เป็นแบบที่จะสามารถเรียกร้องความสนใจจากผู้อ่านได้ดีจากส่วนความนำ (Lead) ซึ่งเป็นส่วนสรุปใจความสำคัญของข่าวเอาไว้

ในส่วนของภาษาที่ใช้ในการเขียนข่าวของสื่อหนังสือพิมพ์มีลักษณะที่มุ่งเรียกร้องความสนใจจากผู้อ่านและข้อจำกัดทางด้านเวลา จึงทำให้ผู้เขียนข่าวไม่เคร่งครัดในเรื่องของการเลือกใช้คำหรือแบบแผนของประโยค รวมทั้งมิได้คำนึงถึงความเหมาะสม

ของความหมายในภาษา จึงทำให้ภาษาในการเขียนข่าวของหนังสือพิมพ์แตกต่างไปจากภาษามาตรฐาน เนื่องจากภาษาไทยมาตรฐานเป็นภาษาที่มีลักษณะสมบูรณ์ในด้านการเลือกใช้คำและโครงสร้างของประโยค ซึ่งถูกหลักไวยากรณ์ของภาษาไทย มีความชัดเจน สละสลวย สุภาพ (มาลี บุญศิริพันธ์, 2556)

ทั้งนี้ ข่าวมีรูปแบบการเขียนที่เป็นเอกลักษณ์ ซึ่งผู้เขียนต้องยึดหลักปฏิบัติตามกฎเกณฑ์และรูปแบบที่กำหนดไว้ เมื่อได้ข้อมูลนำมาเขียนข่าว ในการเขียนข่าวที่เป็นสากลนียม มักจะแบ่งข่าวเป็นส่วน ๆ ได้แก่ พาดหัวข่าว ความนำ (หรือวรรณนำหรือโปรยข่าว) ส่วนเชื่อม และเนื้อข่าว หรือเนื้อเรื่องที่ป็นรายละเอียดของข่าว อย่างไรก็ดี มิได้หมายความว่าข่าวทุกข่าวจะต้องประกอบด้วยโครงสร้างข่าวดังกล่าวอย่างครบถ้วน แต่ขึ้นอยู่กับว่าข่าวนั้นจะเป็นข่าวสั้นหรือข่าวยาว ข่าวสั้น คือ ข่าวที่มีเนื้อหาสาระไม่มาก สามารถเขียนให้จบได้ในย่อหน้าเดียว (พิมาน แจ่มจรส, 2556) และข่าวยาว คือ ข่าวที่มีเนื้อหาสาระค่อนข้างมาก อาจมีหลายประเด็น เวล่านำเสนอจะแบ่งเป็นหลายย่อหน้า แต่ที่เรียกว่าข่าวยาว ไม่ได้หมายความว่าข่าวนั้น ๆ จะต้องมีความยาวมากมาย เพียงแต่เป็นข่าวที่มีเนื้อหาสาระที่ต้องนำเสนอเป็นขั้นตอนเพื่อสะดวกในการอ่านและทำความเข้าใจ เท่านั้นที่ถือว่าป็นข่าวยาว เดวิด แรนต์ล (แปลโดยสุนันทา แยมทัฟ, 2559)

ส่วนภาษามาตรฐาน สุทธิ ชัดตียะ (2552) อธิบายว่าเป็นภาษาที่ในราชการเป็นภาษาที่คนทั้งประเทศได้รับการศึกษาพอสมควรสามารถเข้าใจได้ ภาษามาตรฐานของไทยนั้นยึดภาษาภาคกลางโดยเฉพาะกรุงเทพมหานครเป็นหลักแต่จะต้องเป็นภาษาพูดหรือภาษาเขียนที่ใช้ในระดับภาษาแบบแผนคือ ถูกต้องตามหลักภาษา มีการใช้ภาษาตามชั้นของบุคคลที่เรียกว่า ราชศัพท์ และคำสุภาพอย่างถูกต้อง สุภาพชนทั่วไปเข้าใจได้ ไม่ป็นภาษาหยาบคาย ภาษาคนองปาก ภาษาท้องถิ่น และไม่ใช้ภาษาต่างประเทศโดยไม่จำเป็น อาจกล่าวได้ว่า ภาษาไทยมาตรฐานก็คือภาษาที่ราชการใช้

จากวิธีการใช้ภาษาในการเขียนข่าวข้างต้นที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่า มีจุดมุ่งหมายเพียงเพื่อเรียกร้องความสนใจจากผู้อ่านเป็นสำคัญ และคงยึดเป็นหลักปฏิบัติในการเขียนข่าวติดต่อกันมา ถึงแม้จะผิผลการศึกษาทางวิชาการหลายชั้นที่แสดงว่า วิธีการใช้ภาษาในการเขียนข่าว ซึ่งเป็นธรรมเนียมที่ปฏิบัติกันมานั้นนั้นไม่ป็นผลดีต่อการรับรู้ของผู้อ่าน โดยเฉพาะในด้านของความเข้าใจเนื้อหาข่าว อาทิจานวิจัยของ Lutz and Wodax (1987

อ้างอิงใน Beil, 1991) ที่แสดงให้เห็นว่า วิธีการใช้ภาษาในการนำเสนอเนื้อหา มีผลต่อการรับรู้ของผู้อ่านเช่นกัน คือ ผู้อ่านสามารถเข้าใจเนื้อหาข่าวที่เขียนโดยใช้ภาษาและโครงสร้างประโยคที่เรียบง่าย ชัดเจนและตรงไปตรงมา

ทั้งนี้ การที่ในวงการวิชาการสอนด้านวารสารและวิชาชีพด้านวารสารศาสตร์ ยังคงนิยมใช้หลักการเขียนข่าวแบบเดิมๆ อยู่ นั้น ด้วยเหตุผลที่ว่า นอกจากการใช้ภาษาข่าว จะมีจุดมุ่งหมายเพื่อเรียกร้องความสนใจจากผู้อ่านแล้ว ยังมีเหตุผลด้านข้อจำกัดในลักษณะของตัวสื่อ (Medium) อีกด้วย คือ สื่อหนังสือพิมพ์เป็นสื่อที่มีข้อจำกัดด้านเวลา และเนื้อที่ (Time and Space Allocation) ในการเสนอข่าว เพราะเป็นสื่อที่มีการนำเสนอบนหน้ากระดาษ (Broadsheet) และมีจำนวนหน้าในการเสนอข่าวสารต่าง ๆ ได้จำกัด จึงต้องมีการใช้ภาษาและรูปแบบการเขียนข่าวให้พอดีกับขนาดเนื้อที่ที่มีอยู่

ดังนั้นจึงเป็นการสมควรที่จะศึกษาว่า การเขียนข่าวในแบบที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติกันมานานและการเขียนข่าวแบบอื่นๆ นั้น ส่งผลต่อประสิทธิภาพการรับรู้ของผู้อ่านอย่างไรบ้าง โดยผู้รับสารและผู้ประกอบวิชาชีพด้านสื่อสารมวลชนต่างเชื่อว่าการประเมินความน่าสนใจ ความน่าเชื่อถือ และความสำคัญของแต่ละข่าว ส่วนใหญ่จะพิจารณาจากลักษณะของเหตุการณ์หรือข้อเท็จจริง (Facts) ที่ปรากฏในข่าว แต่ยังมีผู้ศึกษาวิจัยส่วนน้อยที่จะศึกษาเกี่ยวกับประเมินความเข้าใจ และความจำที่มีต่อสารผ่านภาษาการเขียนข่าว (News Writing Style)

ในการเปิดรับข่าวสารของผู้อ่านหนังสือพิมพ์นั้น วัตถุประสงค์หลักของผู้อ่านคือเพื่อรับทราบข้อมูลที่ปรากฏในข่าว และจดจำเพื่อนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน และยังต้องการที่จะได้รับความเพลิดเพลินขณะอ่าน ซึ่งเนื้อหาที่จะนำมาเขียนข่าวนั้นจะต้องเป็นเรื่องใหม่ที่น่าสนใจ เป็นเรื่องที่ไม่เคยคาดเดามาก่อน และการที่บุคคลจะรับรู้เรื่องอะไรที่ใหม่ ยังไม่เป็นที่รู้จักมาก่อนนั้น หากได้มีการใช้ภาษาที่ชัดเจนก็จะมีผลต่อการรับรู้ของผู้อ่านดีขึ้น จุดมุ่งหมายในการเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อมวลชนของบุคคลนั้นมีหลายด้าน ทั้งความเข้าใจและความจำ ซึ่งความเข้าใจถือเป็นจุดมุ่งหมายหลักของการเปิดรับข้อมูลจากสื่อ (เสริมศิริ นิลดำ, 2541)

ถึงแม้จะมีผลวิจัยจำนวนมาก ว่าภาษาข่าวเป็นภาษาที่สั้นและเข้าใจง่าย แต่ก็มีผลวิจัยบางฉบับที่แสดงให้เห็นว่าภาษาข่าวส่วนใหญ่ที่ใช้ในการเขียนข่าว มีคำศัพท์ที่เป็นภาษาสแลง ซึ่งไม่ได้เป็นภาษาที่สามารถเข้าใจได้ในกลุ่มคนทุกระดับ

งานวิจัยฉบับนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาว่า วิธีการใช้ภาษาในการเขียนข่าว มีความสัมพันธ์กับการรับรู้เนื้อหาข่าวของผู้อ่านหรือไม่ โดยลักษณะของภาษาจะเปรียบเทียบระหว่างการใช้ภาษาข่าวกับภาษาไทยมาตรฐาน ว่ามีผลต่อการรับรู้ของผู้อ่านทางด้านปัญญา (Cognitive Perception) อันได้แก่ ความเข้าใจ ความจำ เนื้อหาข่าวหรือไม่อย่างไร

เนื่องจากสื่อสิ่งพิมพ์เป็นสื่อที่สื่อสารถึงกลุ่มคนทุกระดับในสังคม การวิจัยนี้จึงสนใจที่จะศึกษาตัวแปรด้านสาขาวิชาเรียนของผู้อ่าน เพราะเป็นตัวแปรที่มีผลต่อศักยภาพในการรับรู้สิ่งต่าง ๆ และสาขาวิชาเรียนของผู้อ่านนี้เป็นส่วนหนึ่ง que แสดงถึงระดับความสามารถในทางปัญญา (Cognition) ของบุคคลด้วย โดยเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มผู้ที่มีการศึกษาด้านสื่อสารมวลชนกับผู้ที่ไม่ได้ศึกษาด้านสื่อสารมวลชน เพื่อวิจัยสาขาวิชาเรียนของผู้อ่านจะเป็นตัวแปรที่มีผลต่อการรับรู้ในลีลาการเขียนข่าวในแต่ละแบบหรือไม่และแตกต่างกันอย่างไร

### วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาความเข้าใจ และความจำในเนื้อหาข่าวมีผลต่อการรับรู้ของผู้อ่านระหว่างการใช้ภาษาข่าว กับภาษาไทยมาตรฐาน

### วิธีการดำเนินงานวิจัย

การศึกษาวิจัย "ความเข้าใจภาษาข่าวและการจำเนื้อหาในข่าวอาชญากรรม และข่าวการศึกษาของผู้รับสาร" เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ใช้กลุ่มตัวอย่าง คือ นิสิตระดับปริญญาตรีเรียนด้านสื่อสารมวลชนและไม่ได้เรียนด้านสื่อสารมวลชน ผู้วิจัยใช้ข่าวอาชญากรรมและข่าวการศึกษาเป็นข่าวที่ใช้ในการทดลอง เพราะข่าวการศึกษาเป็นข่าวที่มีลักษณะของข้อมูลที่ให้ความรู้ในเชิงวิชาการ ซึ่งลักษณะของข่าวตรงกันข้ามกับข่าวอาชญากรรมซึ่งมีลักษณะข้อมูลเป็นการรายงานเหตุการณ์ เนื้อหาข่าวไม่มีความซับซ้อน

โดยตัวแปรควบคุมได้แก่รูปแบบการเขียนเนื้อหาข่าว ได้แก่ การใช้ภาษาในการเขียนข่าวที่เป็นภาษาข่าวและภาษาไทยมาตรฐาน โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล โดยทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนิสิตที่เรียนทางด้านสื่อสารมวลชนและไม่ได้เรียนทางด้านสื่อสารมวลชนชั้นปีที่ 2 ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม จำนวน 200 คน แบ่งกลุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) แบ่งเป็นนิสิตที่เรียนทางด้านสื่อสารมวลชน จำนวน 100 คน และไม่ได้เรียนทางด้านสื่อสารมวลชน 100 คน โดยให้อ่านข่าวทดลองคนละ 1 ข่าว โดยไม่ซ้ำกัน

ตัวอย่างเช่น นิสิตที่เรียนด้านสื่อสารมวลชน 25 คนแรก อ่านข่าวการศึกษาที่เป็นภาษาข่าว และ นิสิตอีก 25 คน อ่านข่าวการศึกษาที่เป็นภาษาไทยมาตรฐานที่ต้องแยกเป็น 2 กลุ่ม เนื่องจากถ้าใช้กลุ่มตัวอย่างเดียวกันอ่านข่าว ที่ใช้ทั้งภาษาข่าวและภาษาไทยมาตรฐาน กลุ่มตัวอย่างจะได้อ่านข่าวซ้ำ 2 ครั้ง ซึ่งจะทำให้เข้าใจและจดจำเนื้อหาข่าวได้ เพื่อป้องกันเข้าใจและจดจำเนื้อหาข่าวได้ ผู้วิจัยจึงแยกออกเป็น 2 กลุ่ม แต่ใช้การควบคุม คือ สาขาวิชาเรียนของผู้อ่าน

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยนี้เป็นกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดขึ้นตามตัวแปรที่จะศึกษา คือ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม

- 1) กลุ่มนิสิตที่เรียนทางด้านสื่อสารมวลชน
  - กลุ่มที่อ่านภาษาข่าว 50 คน
  - กลุ่มที่อ่านภาษาไทยมาตรฐาน 50 คน
- 2) กลุ่มนิสิตที่ไม่ได้เรียนทางด้านสื่อสารมวลชน
  - กลุ่มที่อ่านภาษาข่าว 50 คน
  - กลุ่มที่อ่านภาษาไทยมาตรฐาน 50 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูลเนื้อหาข่าว ในวิจัยเรื่องนี้จะสุ่มคัดเลือกข่าวจากที่เคยนำเสนอในหนังสือพิมพ์มาแล้ว โดยจะคัดเลือกข่าวที่นำเสนอมาแล้วไม่ต่ำกว่า 1 ปี เพื่อป้องกันการจำได้ของกลุ่มผู้อ่าน

ข่าวที่เลือกมาเพื่อเป็นเครื่องมือในการทดลอง จะสุ่มเลือกจากข่าวที่เคยนำเสนอในหนังสือพิมพ์ ได้แก่

1) ข่าวการศึกษาจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับที่ 21191 วันพฤหัสบดีที่ 28 มกราคม พ.ศ. 2559

2) ข่าวอาชญากรรมจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับที่ 21172 วันเสาร์ที่ 9 มกราคม พ.ศ. 2559

ตารางที่ 1 แสดงประเภทข่าว ภาษาที่ใช้ และกลุ่มตัวอย่าง

| ข่าวทดลอง<br>นิสิตที่เรียนด้านสื่อสารมวลชน |                  | จำนวนกลุ่มตัวอย่าง                          |                                             |
|--------------------------------------------|------------------|---------------------------------------------|---------------------------------------------|
|                                            |                  | นิสิตที่ไม่ได้<br>เรียนด้าน<br>สื่อสารมวลชน | นิสิตที่ไม่ได้<br>เรียนด้าน<br>สื่อสารมวลชน |
| 1. ข่าวการศึกษา                            | - ภาษาข่าว       | 25                                          | 25                                          |
|                                            | - ภาษาไทยมาตรฐาน | 25                                          | 25                                          |
| 2. ข่าวอาชญากรรม                           | - ภาษาข่าว       | 25                                          | 25                                          |
|                                            | - ภาษาไทยมาตรฐาน | 25                                          | 25                                          |

## 2. ผลวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำผลจากการเก็บข้อมูลการอ่านข่าวของกลุ่มตัวอย่าง จากข่าวการศึกษา และข่าวอาชญากรรม ที่เป็นภาษาข่าว และภาษาไทยมาตรฐาน ซึ่งมีการวิเคราะห์ ดังนี้

2.1 ผู้วิจัยใช้แนวคิดเกี่ยวกับประเภทของข่าวมาเพื่อคัดเลือกข่าวที่เป็นเครื่องมือ และแนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการเขียนข่าว แนวคิดเกี่ยวกับคำ แนวคิดเกี่ยวกับประโยค มาเพื่อเป็นกรอบในการแปลงภาษาข่าวเป็นภาษาไทยมาตรฐาน

2.2 เมื่อได้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแล้ว ผู้วิจัยจะนำเครื่องมือที่ได้ไปให้กลุ่มตัวอย่างที่ 4 กลุ่ม อ่านและบันทึกผลการรับรู้ จากแนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้

## ผลการทดลอง

1. ผลความเข้าใจ และความจำ ประเภทข่าวการศึกษาที่เขียนด้วยภาษาข่าว  
ของนิสิตที่เรียนทางด้านสื่อสารมวลชน และไม่ได้เรียนด้านสื่อสารมวลชน

### 1.1 นิสิตที่เรียนด้านสื่อสารมวลชน

1) ด้านความเข้าใจ พบว่า นิสิตเข้าใจข่าวการศึกษาที่เขียนด้วย  
ภาษาข่าว ร้อยละ 54.40 ไม่เข้าใจข่าวการศึกษาที่เขียนด้วยภาษาข่าว ร้อยละ 44.80 และ  
เข้าใจผิดข่าวการศึกษาที่เขียนด้วยภาษาข่าว ร้อยละ 0.80

2) ด้านความจำ พบว่า นิสิตจำข่าวการศึกษาที่เขียนด้วยภาษาข่าว  
ไม่ได้ ร้อยละ 72.53 และจำข่าวการศึกษาที่เขียนด้วยภาษาข่าวได้ ร้อยละ 27.46

### 1.2. นิสิตที่ไม่ได้เรียนด้านสื่อสารมวลชน

1) ด้านความเข้าใจ พบว่า นิสิตไม่เข้าใจ ข่าวการศึกษาที่เขียน  
ด้วยภาษาข่าว ร้อยละ 56.00 เข้าใจข่าวการศึกษาที่เขียนด้วยภาษาข่าว ร้อยละ 43.20  
และเข้าใจผิดข่าวการศึกษาที่เขียนด้วยภาษาข่าว ร้อยละ 0.80

2) ด้านความจำ พบว่า นิสิตจำข่าวการศึกษาที่เขียนด้วยภาษาข่าว  
ไม่ได้ ร้อยละ 84.80 และจำข่าวการศึกษาที่เขียนด้วยภาษาข่าว ได้ร้อยละ 15.20

สรุปผล ประเภทข่าวการศึกษา ที่เขียนด้วยภาษาข่าว นิสิตที่เรียนทางด้าน  
สื่อสารมวลชนสามารถเข้าใจภาษาข่าวได้มากกว่านิสิตที่ไม่ได้เรียนทางด้านสื่อสารมวลชน  
ส่วนความสามารถในการจำเนื้อหาข่าว นิสิตที่เรียนทางด้านสื่อสารมวลชน สามารถในการจำ  
เนื้อหาข่าวได้มากกว่านิสิตที่ไม่ได้เรียนทางด้านสื่อสารมวลชน

ตารางที่ 2 แสดงความเข้าใจ และความจำ ประเภทข่าวการศึกษาที่ใช้ภาษาข่าวของนิสิต  
ที่เรียนทางด้านสื่อสารมวลชน และนิสิตที่ไม่ได้เรียนทางด้านสื่อสารมวลชน

| สาขาวิชา                | ภาษาข่าวการศึกษา |           |           |              |          |
|-------------------------|------------------|-----------|-----------|--------------|----------|
|                         | ร้อยละความเข้าใจ |           |           | ร้อยละความจำ |          |
|                         | เข้าใจ           | ไม่เข้าใจ | เข้าใจผิด | จำได้        | จำไม่ได้ |
| เรียนสื่อสารมวลชน       | 54.40            | 44.80     | 0.80      | 27.46        | 72.53    |
| ไม่ได้เรียนสื่อสารมวลชน | 43.20            | 56.00     | 0.80      | 15.20        | 84.80    |

## 2. ผลความเข้าใจ และความจำ ประเภทข่าวการศึกษาที่เขียนด้วยภาษาไทย มาตรฐานของนิสิตที่เรียนทางด้านสื่อสารมวลชน และไม่ได้เรียนด้านสื่อสารมวลชน

### 2.1 นิสิตที่เรียนด้านสื่อสารมวลชน

1) ด้านความเข้าใจ พบว่า นิสิตเข้าใจข่าวการศึกษาที่เขียนด้วยภาษาไทยมาตรฐาน ร้อยละ 65.60 ไม่เข้าใจข่าวการศึกษาที่เขียนด้วยภาษาไทยมาตรฐาน ร้อยละ 34.40 และ เข้าใจผิดข่าวการศึกษาที่เขียนด้วยภาษาไทยมาตรฐาน ร้อยละ 0.00

2) ด้านความจำ พบว่านิสิตจำข่าวการศึกษาที่เขียนด้วยภาษาไทยมาตรฐานไม่ได้ ร้อยละ 63.46 และจำข่าวการศึกษาที่เขียนด้วยภาษาไทยมาตรฐานได้ ร้อยละ 36.53

### 2.2 นิสิตที่ไม่ได้เรียนด้านสื่อสารมวลชน

1) ด้านความเข้าใจ พบว่า นิสิตเข้าใจข่าวการศึกษาที่เขียนด้วยภาษาไทยมาตรฐาน ร้อยละ 57.60 ไม่เข้าใจข่าวการศึกษาที่เขียนด้วยภาษาไทยมาตรฐาน ร้อยละ 42.40 และเข้าใจผิดข่าวการศึกษาที่เขียนด้วยภาษาไทยมาตรฐาน ร้อยละ 0.00

2) ด้านความจำ พบว่า นิสิตจำข่าวการศึกษาที่เขียนด้วยภาษาไทยมาตรฐานไม่ได้ ร้อยละ 73.06 และจำข่าวการศึกษาที่เขียนด้วยภาษาไทยมาตรฐานได้ ร้อยละ 26.93

สรุปผล ประเภทข่าวการศึกษา ที่เขียนด้วยภาษาไทยมาตรฐาน นิสิตที่ไม่ได้เรียนทางด้านสื่อสารมวลชนสามารถเข้าใจภาษาไทยมาตรฐานได้มากกว่านิสิตที่เรียนทางด้านสื่อสารมวลชน ส่วนความสามารถในการจำเนื้อหาข่าว นิสิตที่เรียนทางด้านสื่อสารมวลชนสามารถในการจำเนื้อหาข่าวได้มากกว่านิสิตที่ไม่ได้เรียนทางด้านสื่อสารมวลชน

### ตารางที่ 3 แสดงความเข้าใจ และความจำ ประเภทข่าวการศึกษา ที่ใช้ภาษาไทย มาตรฐาน ของนิสิตที่เรียนทางด้านสื่อสารมวลชน และนิสิตที่ไม่ได้เรียน ทางด้านสื่อสารมวลชน

| สาขาวิชา                | ภาษาไทยมาตรฐานข่าวการศึกษา |           |           |              |          |
|-------------------------|----------------------------|-----------|-----------|--------------|----------|
|                         | ร้อยละความเข้าใจ           |           |           | ร้อยละความจำ |          |
|                         | เข้าใจ                     | ไม่เข้าใจ | เข้าใจผิด | จำได้        | จำไม่ได้ |
| เรียนสื่อสารมวลชน       | 56.60                      | 34.40     | 0.00      | 36.53        | 63.46    |
| ไม่ได้เรียนสื่อสารมวลชน | 57.60                      | 42.40     | 0.00      | 26.93        | 73.06    |

### 3. ผลความเข้าใจ และความจำ ประเภทข่าวอาชญากรรมที่เขียนด้วย ภาษาข่าว ของนิสิตที่เรียนทางด้านสื่อสารมวลชน และไม่ได้เรียนด้านสื่อสารมวลชน

#### 3.1 นิสิตที่เรียนด้านสื่อสารมวลชน

1) ด้านความเข้าใจ พบว่า นิสิตเข้าใจข่าวอาชญากรรมที่เขียนด้วย  
ภาษาข่าว ร้อยละ 60.00 ไม่เข้าใจข่าวอาชญากรรมที่เขียนด้วยภาษาข่าว ร้อยละ 39.20  
และ เข้าใจผิดข่าวอาชญากรรมที่เขียนด้วยภาษาข่าว ร้อยละ 0.80

2) ด้านความจำ พบว่า นิสิตจำข่าวอาชญากรรมที่เขียนด้วยภาษาข่าวได้  
ร้อยละ 33.60 และจำข่าวอาชญากรรมที่เขียนด้วยภาษาข่าวไม่ได้ ร้อยละ 66.40

#### 3.2. นิสิตที่ไม่ได้เรียนด้านสื่อสารมวลชน

1) ด้านความเข้าใจ พบว่า นิสิตเข้าใจข่าวอาชญากรรมที่เขียน  
ด้วยภาษาข่าว ร้อยละ 52.80 ไม่เข้าใจข่าวอาชญากรรมที่เขียนด้วยภาษาข่าว ร้อยละ 45.60  
และ เข้าใจผิดข่าวอาชญากรรมที่เขียนด้วยภาษาข่าว ร้อยละ 1.6

2) ด้านความจำ พบว่า นิสิตจำข่าวอาชญากรรมที่เขียนด้วย  
ภาษาข่าวไม่ได้ ร้อยละ 72.40 และจำข่าวอาชญากรรมที่เขียนด้วยภาษาข่าวได้ ร้อยละ 27.60

สรุปผล ประเภทข่าวอาชญากรรม ที่เขียนด้วยภาษาข่าว นิสิตที่เรียนทางด้าน  
สื่อสารมวลชนสามารถเข้าใจภาษาข่าวได้มากกว่านิสิตที่ไม่ได้เรียนทางด้านสื่อสารมวลชน  
ส่วนความสามารถในการจำเนื้อหาข่าว นิสิตที่ไม่ได้เรียนทางด้านสื่อสารมวลชน สามารถ  
ในการจำเนื้อหาข่าวได้มากกว่านิสิตที่เรียนทางด้านสื่อสารมวลชน

**ตารางที่ 4** แสดงความเข้าใจและความจำประเภทข่าวอาชญากรรมที่ใช้ภาษาข่าวของนิสิตที่เรียนทางด้านสื่อสารมวลชน และนิสิตที่ไม่ได้เรียนทางด้านสื่อสารมวลชน

| สาขาวิชา                | ภาษาข่าวอาชญากรรม |           |           |              |          |
|-------------------------|-------------------|-----------|-----------|--------------|----------|
|                         | ร้อยละความเข้าใจ  |           |           | ร้อยละความจำ |          |
|                         | เข้าใจ            | ไม่เข้าใจ | เข้าใจผิด | จำได้        | จำไม่ได้ |
| เรียนสื่อสารมวลชน       | 60.00             | 39.20     | 0.80      | 33.60        | 66.40    |
| ไม่ได้เรียนสื่อสารมวลชน | 53.80             | 45.60     | 1.60      | 27.60        | 72.40    |

**4. ผลความเข้าใจ และความจำ ประเภทข่าวอาชญากรรมที่เขียนด้วยภาษาไทยมาตรฐาน ของนิสิตที่เรียนทางด้านสื่อสารมวลชน และไม่ได้เรียนด้านสื่อสารมวลชน**

**4.1 นิสิตที่เรียนด้านสื่อสารมวลชน**

1) ด้านความเข้าใจ พบว่า นิสิตเข้าใจข่าวอาชญากรรมที่เขียนด้วยภาษาไทยมาตรฐาน ร้อยละ 68.80 ไม่เข้าใจข่าวอาชญากรรมที่เขียนด้วยภาษาไทยมาตรฐาน ร้อยละ 31.20 และ เข้าใจผิดข่าวอาชญากรรมที่เขียนด้วยภาษาไทยมาตรฐาน ร้อยละ 0.00

2) ด้านความจำ พบว่า นิสิตจำข่าวอาชญากรรมที่เขียนด้วยภาษาไทยมาตรฐานไม่ได้ ร้อยละ 56.00 และจำได้ข่าวอาชญากรรมที่เขียนด้วยภาษาไทยมาตรฐาน ร้อยละ 44.00

**4.2 นิสิตที่ไม่ได้เรียนด้านสื่อสารมวลชน**

1) ด้านความเข้าใจ พบว่า นิสิตเข้าใจข่าวอาชญากรรมที่เขียนด้วยภาษาไทยมาตรฐาน ร้อยละ 60.00 ไม่เข้าใจข่าวอาชญากรรมที่เขียนด้วยภาษาไทยมาตรฐาน ร้อยละ 40.00 และ เข้าใจผิดข่าวอาชญากรรมที่เขียนด้วยภาษาไทยมาตรฐาน ร้อยละ 0.00

2) ด้านความจำ พบว่า นิสิตจำข่าวอาชญากรรมที่เขียนด้วยภาษาไทยมาตรฐานไม่ได้ ร้อยละ 68.40 และจำข่าวอาชญากรรมที่เขียนด้วยภาษาไทยมาตรฐาน ได้ ร้อยละ 31.60

สรุปผล ประเภทข่าวอาชญากรรม ที่เขียนด้วยภาษาไทยมาตรฐาน นิสิตที่เรียนทางด้านสื่อสารมวลชนสามารถเข้าใจภาษาข่าวได้มากกว่านิสิตที่ไม่ได้เรียนทางด้านสื่อสารมวลชน ส่วนความสามารถในการจำเนื้อหาข่าว นิสิตที่ไม่ได้เรียนทางด้านสื่อสารมวลชนสามารถในการจำเนื้อหาข่าวได้มากกว่านิสิตที่เรียนทางด้านสื่อสารมวลชน

ตารางที่ 5 แสดงความเข้าใจ และความจำ ประเภทข่าวอาชญากรรม ที่ใช้ภาษาไทยมาตรฐาน ของนิสิตที่เรียนทางด้านสื่อสารมวลชน และนิสิตที่ไม่ได้เรียนทางด้านสื่อสารมวลชน

| สาขาวิชา                | ภาษาไทยมาตรฐานข่าวอาชญากรรม |           |           |              |          |
|-------------------------|-----------------------------|-----------|-----------|--------------|----------|
|                         | ร้อยละความเข้าใจ            |           |           | ร้อยละความจำ |          |
|                         | เข้าใจ                      | ไม่เข้าใจ | เข้าใจผิด | จำได้        | จำไม่ได้ |
| เรียนสื่อสารมวลชน       | 68.80                       | 31.20     | 0.00      | 44.00        | 56.00    |
| ไม่ได้เรียนสื่อสารมวลชน | 60.00                       | 40.00     | 0.00      | 31.60        | 68.40    |

ตารางที่ 6 สรุปเปรียบเทียบข่าวการศึกษา ด้านความเข้าใจและความจำ ในภาษาข่าว และภาษาไทยมาตรฐาน ของนิสิตที่เรียนทางด้านสื่อสารมวลชน และนิสิตที่ไม่ได้เรียนด้านสื่อสารมวลชน

| สาขาวิชา                | ภาษาข่าวการศึกษา |              |           |              |          | ภาษาไทยมาตรฐานข่าวการศึกษา |           |           |              |              |
|-------------------------|------------------|--------------|-----------|--------------|----------|----------------------------|-----------|-----------|--------------|--------------|
|                         | ร้อยละความเข้าใจ |              |           | ร้อยละความจำ |          | ร้อยละความเข้าใจ           |           |           | ร้อยละความจำ |              |
|                         | เข้าใจ           | ไม่เข้าใจ    | เข้าใจผิด | จำได้        | จำไม่ได้ | เข้าใจ                     | ไม่เข้าใจ | เข้าใจผิด | จำได้        | จำไม่ได้     |
| เรียนสื่อสารมวลชน       | <b>54.40</b>     | 44.80        | 0.80      | 27.46        | 72.53    | <b>65.60</b>               | 34.40     | 0.00      | 36.53        | <b>63.46</b> |
| ไม่ได้เรียนสื่อสารมวลชน | 43.20            | <b>56.00</b> | 0.80      | 15.20        | 84.80    | <b>57.60</b>               | 42.40     | 0.00      | 26.93        | <b>73.06</b> |

**ตารางที่ 7** สรุปเปรียบเทียบข่าวอาชญากรรม ด้านความเข้าใจและความจำ ในภาษาข่าว และภาษาไทยมาตรฐาน ของของนิสิตที่เรียนทางด้านสื่อสารมวลชน และ นิสิตที่ไม่ได้เรียนด้านสื่อสารมวลชน

| สาขาวิชา                | ภาษาข่าวอาชญากรรม |           |           |              |          | ภาษาไทยมาตรฐานข่าวอาชญากรรม |           |           |              |          |
|-------------------------|-------------------|-----------|-----------|--------------|----------|-----------------------------|-----------|-----------|--------------|----------|
|                         | ร้อยละความเข้าใจ  |           |           | ร้อยละความจำ |          | ร้อยละความเข้าใจ            |           |           | ร้อยละความจำ |          |
|                         | เข้าใจ            | ไม่เข้าใจ | เข้าใจผิด | จำได้        | จำไม่ได้ | เข้าใจ                      | ไม่เข้าใจ | เข้าใจผิด | จำได้        | จำไม่ได้ |
| เรียนสื่อสารมวลชน       | 60.00             | 39.20     | 0.80      | 33.60        | 66.80    | 68.80                       | 31.20     | 0.00      | 44.00        | 56.00    |
| ไม่ได้เรียนสื่อสารมวลชน | 52.80             | 45.60     | 1.60      | 27.60        | 72.40    | 60.00                       | 40.00     | 0.00      | 31.60        | 68.40    |

### อภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์ ประเภทข่าวการศึกษา พบว่า นิสิตที่เรียนด้านสื่อสารมวลชน เข้าใจภาษาข่าว (ร้อยละ 54.40) ได้มากกว่านิสิตที่ไม่ได้เรียนด้านสื่อสารมวลชน (ร้อยละ 43.20) เนื่องจากภาษาข่าวนิยมใช้คำสแลง และคำเฉพาะ อาจทำให้ผู้อ่านข่าว เข้าใจภาษาได้ยาก ซึ่งสอดคล้องกับ สุรสิทธิ์ วิทยารัฐ (2545) กล่าวว่า ข่าวการศึกษา เป็นข่าวหนัก คือข่าวที่ให้สาระประโยชน์ เป็นเรื่องราวที่ค่อนข้างเข้าใจยาก จึงต้องอาศัย ความคิด ความรู้ ความสนใจ และต้องติดตามความเคลื่อนไหวเหตุการณ์นั้นมาพอสมควร จึงเข้าใจข่าว ส่วนด้านความจำ พบว่า นิสิตที่เรียนด้านสื่อสารมวลชน (ร้อยละ 72.53) และนิสิตที่ไม่ได้เรียนด้านสื่อสารมวลชน (ร้อยละ 84.80) ทั้ง 2 กลุ่ม มีความสามารถ จำเนื้อหาข่าวได้น้อย ในเรื่องของความจำนั้น จากผลการวิเคราะห์เนื่องจากข่าวการศึกษา เป็นประเภทข่าวหนัก เป็นเรื่องราวที่เข้าใจค่อนข้างยาก ต้องใช้อาศัยความคิด ความรู้ ภูมิหลังของข่าว และที่สำคัญคือความสนใจของผู้อ่าน ซึ่งสอดคล้องกับ นพมาส อึ้งพระ (2555) กล่าวว่า ความจำระยะสั้น เป็นความจำหลังจากการเก็บจำข้อมูลและมีการระลึก ออกมาทันที เมื่อเวลาผ่านไป ถ้าไม่มีการทบทวนอีกความจำนี้ก็จะเลือนหายไป ซึ่งข่าว การศึกษาเป็นข่าวที่ผู้อ่านส่วนใหญ่ให้ความสนใจและจำจึงไม่มีการทบทวนความจำ

ประเภทข่าวการศึกษา พบว่า นิสิตที่เรียนทางด้านสื่อสารมวลชน (ร้อยละ 56.60) และนิสิตที่ไม่ได้เรียนด้านสื่อสารมวลชน (ร้อยละ 57.60) สามารถเข้าใจภาษาไทยมาตรฐานได้ดี ซึ่งสอดคล้องกับ สุปรีดี สุวรรณบุรณ์ (อ้างอิงจากเว็บไซต์: <http://www.ipesp.ac.th/learning/thai/>) กล่าวว่า ภาษามาตรฐานเป็นภาษาที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นภาษาที่ถูกต้องเหมาะสม ทั้งการพูดและการเขียน ถือเป็นภาษากลางที่ใช้ติดต่อสื่อสารเข้าใจกันทั้งประเทศด้วยสำนวน และสำเนียงเดียวกัน ใช้ติดต่อสื่อสารในวงราชการ สถานศึกษาและสถาบันสำคัญในสังคม ใช้ในสถานการณ์ที่เป็นทางการ ภาษาไทยมาตรฐานสามารถเข้าใจได้ทุกคน ส่วนด้านการจำเนื้อหาข่าวนิสิตที่เรียนด้านสื่อสารมวลชน (ร้อยละ 63.46) และนิสิตที่ไม่ได้เรียนด้านสื่อสารมวลชน (ร้อยละ 73.06) ทั้ง 2 กลุ่ม มีความสามารถจำเนื้อหาข่าวได้น้อย ข้อสังเกตจากผลการวิเคราะห์เนื่องจากข่าวการศึกษาเป็นประเภทข่าวหนัก เป็นเรื่องราวที่เข้าใจค่อนข้างยาก ต้องใช้อาศัยความคิด ความรู้ภูมิหลังของข่าว และที่สำคัญคือความสนใจของผู้อ่าน สอดคล้องกับ นพมาส อึ้งพระ (2555) กล่าวว่า ความจำระยะสั้น เป็นความจำหลังจากการเก็บจำข้อมูลและมีการระลึกออกมาทันที เมื่อเวลาผ่านไป ถ้าไม่มีการทบทวนอีก ความจำนั้นก็จะเลือนหายไป

ผลการวิเคราะห์ ประเภทข่าวอาชญากรรม พบว่า นิสิตที่เรียนทางด้านสื่อสารมวลชน (ร้อยละ 60.00) และนิสิตที่ไม่ได้เรียนทางด้านสื่อสารมวลชน(ร้อยละ 53.80) ทั้ง 2 กลุ่ม สามารถเข้าใจภาษาข่าวได้ดี ซึ่งสอดคล้องกับ ภาคภูมิ วรรณภา (2555) กล่าวว่า ข่าวอาชญากรรม เป็นข่าวเบา คือข่าวที่คนทั่วไปให้ความสนใจ เพราะเป็นข่าวที่อ่านเข้าใจง่าย และมักเน้นให้เกิดอารมณ์คล้อยตามมากกว่าให้ความรู้ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผู้อ่านทั้ง 2 กลุ่มสามารถเข้าใจภาษาข่าวอาชญากรรมได้ ส่วนการจำเนื้อหาข่าวนิสิตที่เรียนด้านสื่อสารมวลชน (ร้อยละ 66.40) และนิสิตที่ไม่ได้เรียนด้านสื่อสารมวลชน (ร้อยละ 72.40) ทั้ง 2 กลุ่ม มีความสามารถจำเนื้อหาข่าวได้น้อย สอดคล้องกับ นพมาส อึ้งพระ (2555) กล่าวว่า ความจำระยะสั้น เป็นความจำหลังจากการเก็บจำข้อมูลและมีการระลึกออกมาทันที เมื่อเวลาผ่านไป ถ้าไม่มีการทบทวนอีกความจำนั้นก็จะเลือนหายไป เนื่องจากข่าวเป็นความจำระยะสั้น และข่าวอาชญากรรมมีลักษณะเป็นข่าวรายวัน เน้นให้เกิดอารมณ์คล้อยตามมากกว่าให้ความรู้ จึงไม่มีการระลึกออกมาคิดทบทวนอีก ความจำก็จะหายไป

ประเภทข่าวอาชญากรรม พบว่า นิสิตที่เรียนทางด้านสื่อสารมวลชน (ร้อยละ 68.80) และนิสิตที่ไม่ได้เรียนด้านสื่อสารมวลชน (ร้อยละ 60.00) สามารถเข้าใจภาษาไทยมาตรฐานได้ดี ซึ่งสอดคล้องกับ สุรสิทธิ์ วิทยารัฐ (2545) กล่าวว่า ข่าวอาชญากรรมคือข่าวที่คนทั่วไปให้ความสนใจ เป็นข่าวที่เข้าใจง่าย เป็นข่าวรายงานเหตุการณ์ทั่วไป ไม่ต้องใช้ความรู้ในการอ่านมากนัก และสอดคล้องกับ สุปรีย์ สุวรรณบุรณ์ (อ้างแล้ว) กล่าวเพิ่มเติมว่า ภาษาไทยมาตรฐาน ถือเป็นภาษากลางที่ใช้ติดต่อสื่อสารและเป็นภาษาที่เข้าใจกันทั้งประเทศจึงทำให้ผู้อ่านเข้าใจข่าวที่เขียนด้วยภาษาไทยมาตรฐาน ส่วนจำเนื้อหาข่าวนิสิตที่เรียนด้านสื่อสารมวลชน (ร้อยละ 56.00) และนิสิตที่ไม่ได้เรียนด้านสื่อสารมวลชน (ร้อยละ 68.40) ทั้ง 2 กลุ่ม มีความสามารถจำเนื้อหาข่าวอาชญากรรมได้มากกว่าข่าวการศึกษา สอดคล้องกับภาคภูมิ หรรณภา (2559) ได้กล่าวไว้ว่า ข่าวอาชญากรรมเป็นข่าวเบา จำได้ง่ายกว่าข่าวการศึกษาที่เป็นข่าวหนัก

### กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบคุณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ที่สนับสนุนงบประมาณ โครงการการวิจัย ครั้งนี้ รวมทั้งผู้ที่เกี่ยวข้องที่ช่วยในการทำวิจัยให้สำเร็จลงด้วยดี

### เอกสารอ้างอิง

- เดวิด แรนต์ล. (2559). คนข่าวฉลาดทำงานศตวรรษที่ 21. แปลโดย สุนันทา แยมทัฬห  
กรุงเทพฯ: มูลนิธิเพื่อการศึกษาประชาธิปไตยและการพัฒนาโครงการ  
จัดพิมพ์คบไฟ,
- นพมาส อึ้งพระ. (2555). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย  
ธรรมศาสตร์.
- พิมาน แจ่มจรัส (2556). เขียน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แสงดาว.
- ภาคภูมิ หรรณภา. (2555). การเขียนข่าวเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร :  
สำนักพิมพ์. อินทนิล.

- ภาคภูมิ วรรณภา. (2559). การเขียนเพื่อการสื่อสาร. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์. อินทนิล.
- มาลี บุญศิริพันธ์, (2556).วารสารศาสตร์เบื้องต้น ปรัชญาและแนวคิด. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุทธิ ชัตติยะ. (2552). ศาสตร์การเขียน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : หจก.เปเปอร์เฮาส์.
- สุรสิทธิ์ วิทยาธิฐ. (2545). การสื่อสาร: หลักการและเทคนิค. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.
- เสริมศิริ นิลดา. (2541). ลีลาการเขียนข่าวกับการรับรู้ของผู้อ่าน. วิทยานิพนธ์ ปริญญา นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการหนังสือพิมพ์ ภาควิชาวารสารสนเทศ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปรีดี สุวรรณบุรณ์. (อ้างอิงจากเว็บไซต์:<http://www.ipesp.ac.th/learning/thai/>)
- อวยพร พานิช อุบลวรรณ ปิติพัฒนะโมชิต อุบลรัตน์ ศิริยุตศักดิ์ ถิรนนท์ อนุวัชศิริวงศ์ และ ไสลทิพย์ จารุภูมิ. (2544). ภาษาและหลักการเขียนเพื่อการสื่อสาร. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Beil, (1991). *The Language of News Media*. Oxford UK & Cambridge MA : Blackwell,Inc,
- Carl Warren. (1959). *Modern News Reporting*. 3<sup>rd</sup>. ed. N.Y. : Harper & Row, Publishers,
- George A. Hough. (1984). *News Writing*. 3<sup>rd</sup>. Boton : Houghton Mifflin Company,
- Judith L. Burken. (1976). *Introdution to Reporting*. Dubuque. Iowa, U.S.A. : Wm.C.Brown Publishers,